

HØRINGSNOTAT

23. januar 2026

J.nr. 2024 - 83130

Resumé og kommentarer til høringssvar

Indledning

Lovforslaget har været sendt i høring i perioden den 30. oktober til den 27. november 2025 hos følgende organisationer og myndigheder:

Advokatrådet, AM-PRO, Arbejdsmiljøklagenævnet, Arbejdsmiljørådgiverne, Bygherreforeningen, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Industri (DI), Danske Advokater, Danske Byggefag, Danske Regioner, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Det Faglige Hus, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Fagligt Fælles Forbund, Frie, GLS-A, Justitia, Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Kristelig Fagbevægelse (KRIFA), Lederne, Malerforbundet, Rejsearbejdere.dk, SMVdanmark og Tekniq.

Der er modtaget høringssvar fra AM-PRO, Arbejdsmiljøklagenævnet, Blik- og Rørarbejderforbundet, Bygherreforeningen, Datatilsynet, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Industri (DI), Danske Advokater, Danske Byggefag, Det Faglige Hus, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Infobric, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Rejsearbejdere.dk og SMVdanmark.

Generelle bemærkninger

FH, Danske Byggefag og Blik- og Rørarbejderforbundet finder det særdeles positivt, at der nu lægges op til at indføre id-kort i byggeriet. Der henvises til, at det har været et vigtigt ønske fra fagbevægelsen i knap 20 år for at sikre ordnede forhold på danske byggepladser.

Danske Byggefag anerkender desuden det store arbejde, der ligger bag udmøntningen af trepartsaftalen om en overenskomstordning for udenlandsk arbejdskraft.

DA kvitterer for, at der med lovforslaget gives mulighed for at lave branchespecifikke løsninger, som i videst muligt omfang kan tage højde for specifikke forhold og behov. For **DA** er det centralt, at loven giver mulighed for, at der kan anvendes forskellige id-kortløsninger, så længe løsningen lever op til lovens krav.

DI ser positivt på kravet om id-kort, som et værktøj til at styrke myndighedernes kontrol med international arbejdskraft, arbejdsmiljø og økonomisk kriminalitet og social dumping, og så der kan skabes tryghed og orden på byggepladsen. **Bygherreforeningen** finder lovforslaget hensigtsmæssigt, og billiger at der tilstræbes ordninger og systemer, som kan styrke kontrol, sikkerhed og ordnede forhold i bygge- og anlægsbranchen.

Kristelig Arbejdsgiverforening (KA) anerkender og støtter formålet om at øge ordentlighed, gennemsigtighed og sikkerhed i byggebranchen. Dog finder **KA**, at lovforslaget i sin nuværende form risikerer at rejse væsentlige udfordringer for små og mellemstore virksomheder, som udgør hovedparten af byggeriets aktører.

SMVdanmark støtter et fælles id-kort for byggebranchen, da det skaber større gennemsigtighed på byggepladserne, gør det lettere at føre effektiv kontrol og bidrager til fair konkurrence på tværs af branchen. Det er i den forbindelse helt centralt for **SMVdanmark**, at der etableres ét fælles id-kort på tværs af bygge- og anlægsbranchen.

AM-PRO finder det positivt, at man nu vil etablere en id-kortordning på større byggepladser.

Danske Advokater støtter generelt kampen mod social dumping og er enig i, at id-kort på byggepladser kan være et legitimt værktøj i kampen mod social dumping.

Danske Advokater anfører samtidig, at lovforslaget efter deres opfattelse indeholder nogle retssikkerhedsmæssige udfordringer, som lovgiver bør tage hånd om, fx. i forhold til persondataretlige og konkurrenceretlige udfordringer med at have de ønskede oplysninger på id-kortet og det grundlæggende i at sanktionere på objektivt grundlag.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Beskæftigelsesministeriet noterer sig, at FH, Blik- og Rørarbejderforbundet, Danske Byggefag, DA, DI, Bygherreforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening og SMVdanmark overordnet støtter op om forslaget om at indføre id-kort på byggepladser.

Beskæftigelsesministeriet noterer sig endvidere bemærkningerne fra Danske Advokater vedrørende eventuelle retssikkerhedsmæssige udfordringer. Bemærkninger til lovforslagets enkelte dele uddybes nærmere i notatet nedenfor.

Branchesamarbejde i forbindelse med implementeringsarbejdet

FH, Blik- og Rørarbejderforbundet, SMV Danmark og Danske Byggefag understreger vigtigheden af, at arbejdsmarkedets parter – både arbejdsgiver og lønmodtagersiden – er involveret i beslutningen om valg af model for id-kortet, implementering og løbende drift, da der er tale om en udmøntning af en trepartsaftale.

FH og Danske Byggefag gør særligt opmærksom på, at lovforslaget vedrører håndtering af lønmodtagernes data.

Bygherreforeningen understreger, at indførelse af id-kort vil medføre øgede investeringer og administrative byrder. Derfor er det vigtigt at lægge vægt på, at id-kortet også skaber værdi for branchen og virksomhederne.

Foreningen Rejsearbejdere.dk har peget på som mulighed at lade den kommunale Borgerservice udstede id-kort, da Borgerservice allerede har it-løsninger til at udstede pas, kørekort og sygesikringsbevis, og mulighed for at sende oplysninger videre til andre myndigheder.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Beskæftigelsesministeriet har modtaget en række bemærkninger, der handler om interessenternes involvering i beslutningen om, og efterfølgende udmøntning og implementering af valg af model. Da disse bemærkninger relaterer sig til udviklingsarbejdet af den egentlige id-kortløsning, og ikke selve lovforslaget, vil disse bemærkninger blive inddraget i det videre implementeringsarbejde.

Beskæftigelsesministeriet kan tilslutte sig FH, Danske Byggefag og Blik- og Rørarbejderforbundets bemærkninger om, at det er vigtigt, at også lønmodtagernes repræsentanter deltager i implementeringsarbejdet. Beskæftigelsesministeriet finder endvidere, at der i udvikling og implementering af en id-kortløsning bør inddrages erfaringer fra eksisterende løsninger på markedet. Beskæftigelsesministeriet bemærker i den forbindelse, at der som led i implementeringsarbejdet vil blive nedsat en følgegruppe med deltagelse af repræsentanter for arbejdsgiver- og lønmodtagersiden.

Id-kortets anvendelsesområde på større byggepladser

AM-PRO bemærker, at regler om id-kort også bør være gældende for mindre byggepladser, idet de typer af problemer, som loven skal bidrage til at forebygge, erfaringsmæssigt er lige så udbredt på mindre byggepladser.

FH, SMV Danmark og Danske Byggefag påpeger, at id-kort skal kunne benyttes af bygherrer, der frivilligt ønsker at indgå i ordningen.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Det er ved Aftale om en styrket indsats mod social dumping af 8. oktober 2025 besluttet, at loven skal gælde for bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr. Loven er dog ikke til hinder for, at der også kan benyttes id-kort løsninger på mindre byggepladser. Disse vil dog ikke være omfattet af lovens forpligtelser.

Gæstekort

DI kvitterer for, at kravet om id-kort ikke omfatter personer, der med legitim grund kun kortvarigt opholder sig på byggepladsen. Dog bemærker DI, at det står uklart, hvornår der er tale om kortvarigt ophold. Ligeledes er der byggepladser, som ikke har en naturlig afgrænsning, hvilket også kan have betydning for de personer, som befinder sig på pladsen.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at lovforslaget giver mulighed for, at der kan fastsættes nærmere regler om, hvem der kan undtages fra kravet om at have et id-

kort på sig og i stedet være omfattet af kravet om gæstekort. Bestemmelsen kan anvendes i det omfang, der måtte opstå behov for præcisering af, hvilke persongrupper, som kan undtages fra kravet om id-kort.

Det forventes, at der i givet fald kan identificeres den relevante personkreds, som meningsfuldt vil kunne omfattes af undtagelsesbestemmelsen i dialog med branchen, hvor der både skal tages højde for proportionaliteten mellem udbyttet ved, at vedkommende omfattes af kravet om id-kort og byrderne ved dette i lyset af vedkommendes ophold på byggepladsen.

Design af id-kortet

DI bemærker, at der bør tages højde for, at udstedelse af id-kort kan medføre ventetid på oprettelse, samt at ved valg af en digital løsning, kan der være situationer, hvor enkelte medarbejdere ikke har smartphones.

DI og **Infobric** foreslår, at der bør overvejes at indføre mulighed for biometrisk identifikation i lovgivningen, for at lette registrering af opholdstid og sikre at det er den rigtige person, der får adgang til arbejdspladsen.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Lovforslaget fastsætter ikke, hvorvidt der skal være tale om en fysisk, digital eller hybrid-løsning. Dette vil skulle fastlægges nærmere i forbindelse med implementeringen.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at en løsning bør udformes på en sådan måde, at der kan udstedes id-kort med kort varsel, for at give mest mulig fleksibilitet for virksomhederne. Beskæftigelsesministeren har i § 3, stk. 2 (nu § 4, stk. 2) mulighed for, i begrænset omfang, at fastsætte undtagelser til kravet om id-kort, under ekstraordinære omstændigheder. Det er forudsat, at der kan bruges gæstekort i de situationer, hvor det eventuelt kortvarigt ikke er muligt at udstede det rigtige id-kort, inden en person skal foretage arbejde på byggepladsen. Gæstekort kan dog kun benyttes som midlertidig løsning i begrænset omfang, og kan ikke generelt træde i stedet for et id-kort. Det vil blive inddraget ifm. med udviklingen af løsningen, om der er behov for ved bekendtgørelse at fastsætte yderligere undtagelser.

Lovforslaget er ikke til hinder for, at der kan bruges biometrisk identifikation inden for rammerne af den eksisterende GDPR-lovgivning. Ved en statslig id-kortløsning skal de data, der afleveres til Arbejdstilsynet dog leveres, så de lever op til de former, der bliver fastsat.

Oplysninger i id-kortet

Danske Advokater og **Det Faglige Hus** bemærker, at det kun er en begrænset del af de kortoplysninger, der skal fremgå af id-kortet, der bør være umiddelbar tilgængelige, og at de resterende oplysninger kun bør kunne tilgås af myndighederne.

AM-PRO anbefaler, at id-kortet også skal indeholde oplysninger om AMO og plan for sikkerhed og sundhed.

FH, Danske Byggefag og Blik- og Rørarbejderforbundet bemærker, at medarbejders telefonnummer bør indgå i id-kort, som forudsat i trepartsaftalen. **Bygherreforeningen** ser også gerne, at telefonnummer bliver en del af stamdata.

FH bemærker, at id-kortet ud over de lovpligtige uddannelser efter arbejdsmiljøloven, også bør indeholde tidspunktet for gennemført uddannelse, da visse uddannelser kræver vedligeholdelse.

DA gør opmærksom på, at oplysninger om opholdstid ikke kan sidestilles med arbejdstid, og at krav om registrering af opholdstid går ud over den politiske aftale.

DA mener, at formålet med id-kortet er at kunne dokumentere, hvem der opholder sig på byggepladsen og ikke at foretage en løbende registrering af arbejdstid. **DA** mener derfor, at det skal fremgå klart af bemærkningerne, at opholdstid alene kan anvendes til det formål at dokumentere adgang til byggepladsen, og at oplysningerne ikke må videregives til myndigheder med henblik på kontrol af arbejdstid. Det bemærkes endvidere, at registrering af opholdstid ikke er nødvendigt for nogen af de erhvervsordninger, der giver adgang til arbejdstilladelse.

DA gør yderligere opmærksom på, at selvom det fremgår af den politiske aftaletekst, at oplysninger om arbejdstageres bopæl skal indberettes, så er der personer, som bevidst har valgt at have hemmelig eller beskyttet adresse af sikkerheds- eller beskyttelseshensyn. Et krav om indberetning af bopæl kan derfor rejse alvorlige spørgsmål om beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse. Oplysningerne bør derfor alene indsamles, hvor der er en saglig begrundelse. Kravet bør derfor udgå, eller som minimum begrænses til tilfælde, hvor arbejdsgiverens stiller bolig til rådighed for arbejdstageren.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

I forhold til synlighed af oplysninger på id-kortet, bemærkes, at Beskæftigelsesministeriet er opmærksom på behovet for at sikre beskyttelsen af den tilknyttede data. Beskæftigelsesministeriet vil derfor i forbindelse med implementeringen nøje overveje, hvilke oplysninger der skal være umiddelbart tilgængelige via id-kortet, uanset om der er tale om et fysisk eller digitalt kort. Hvordan de bagvedliggende oplysninger skal være tilgængelige kan afhænge af, om en id-kortløsning udmøntes ved en branche- eller statslig model. Det forudsættes, at myndighederne ved en statslig model, allerede vil have adgang til at slå de bagvedliggende oplysninger op i et hertil oprettet register, og at færre data derfor behøver at være tilgængelig direkte via id-kortet i en statslig model.

I forhold til oplysninger om AMO og plan for sikkerhed og sundhed i id-kortet, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at for hver oplysning, som bygherre pålægges at tilknytte id-kortet, vil det medføre øgede administrative omkostninger. Efterspørgsel af yderligere oplysninger skal derfor være proportional med den værdi, som tilføres administrationen af loven. Oplysninger om AMO og plan for sikkerhed og sundhed kan ved tilsyn indhentes på anden hvis, og er ikke relevant for andre myndigheder. Beskæftigelsesministeriet finder derfor ikke, at det vil være proportionalt

at pålægge bygherrer den ekstra administrative byrde. Ved en brancheløsning kan bygherre selv hos sin leverandør efterspørge at få tilføjet yderligere oplysninger til sit id-kort.

I forhold til telefonnummer i id-kortet, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at i arbejdet med lovkravet har Beskæftigelsesministeriet vurderet, at oplysningen om telefonnummer ikke er nødvendig for at understøtte myndighedskontrollen, men nærmere at understøtte den generelle sikkerhed på byggepladsen, ved at der fx hurtigt kan kommunikeres direkte til medarbejderne i tilfælde af sikkerhedshændelser, generel orientering mv. Det er derfor vurderingen, at det vil være for indgribende at bødepålægge en oplysning, som ikke er nødvendig for at understøtte myndighedskontrollen, men som oplyses af hensyn til byggeledelsen. Dette er også baggrunden for, at telefonnummer ikke indgår som lovpligtig oplysning i Aftale om en styrket indsats mod social dumping af 8. oktober 2025. Arbejdstilsynet vil fortsat kunne efterspørge yderligere oplysninger fra arbejdsgiveren mv., hvis dette vurderes relevant i forhold til Arbejdstilsynets tilsynsvirksomhed.

I forhold til gennemførelsestidspunkt for lovpligtige uddannelser forudsætter Beskæftigelsesministeriet, at det kun er gyldige uddannelser, der skal fremgå af id-kortet. Opstår der tvivl om oplysningerne om uddannelse, kan Arbejdstilsynet bede om at se konkret dokumentation for gennemført uddannelse.

I forhold til DA's bemærkning om opholdstid anser Beskæftigelsesministeriet registrering af opholdstid som en central del af Aftale om en styrket indsats mod social dumping. Registrering af opholdstid er ikke et værktøj til kontrol af arbejdstid, men en oplysning, der kan være med til at indikere omfanget af arbejdet, fx ift. kontrol med korrekt registrering af skattepligt for udenlandske virksomheder og personer. Det fremgår derfor tydeligt af lovbemærkningerne, at opholdstid ikke svarer til den effektive arbejdstid. Herudover er det ikke korrekt, at opholdstid ikke kan understøtte myndighedernes kontrol med arbejds- og opholdstilladelser. Oplysninger om opholdstid kan være med til at indikere, om der sker brud på reglerne efter fx beløbsordningen.

I forhold til DA's bemærkninger om indberetning af opholdsadresse, er Beskæftigelsesministeriet enig i DA's betragtninger om, at der er et hensyn at tage til oplysninger omfattet af adressebeskyttelse. Beskæftigelsesministeriet har derfor undersøgt behovet for oplysninger om opholdsadresse og kan konkludere, at det primære behov omfatter yderligere oplysninger, der kan understøtte Arbejdstilsynets tilsyn med indkvartering af ansatte. Beskæftigelsesministeriet vil derfor ændre lovforslaget således, at kravet i loven om opholdsadresse kun gælder i de tilfælde, hvor arbejdsgiver stiller bolig til rådighed for sine ansatte (indkvartering).

Entrepenørkæder

FH, Blik- og Rørarbejderforbundet, AM-PRO og Danske Byggefag bemærker, at oplysningen om angivelse af arbejdsgivers hvervgiver bør fremgå tydeligt i lovforslaget og ikke blot af bemærkningerne. Her skal det fremgå, at det medio 2028 skal evalueres, om kravet om angivelse af led i kæden, skal gøres obligatorisk. Det

er endvidere et ønske, at oplysning om hvervgiver bliver et krav og ikke en mulighed for at sikre enkel og effektiv håndhævelse af entreprenørkæderne samt korrekt ansvarsplacering.

DI bemærker derimod, at oplysningen om arbejdsgivers hvervgiver ikke skal fremgå af kortet, da håndtering af leverandørhierarki og udlejerrollen kan blive en stor administrativ opgave for virksomhederne.

Bygherreforeningen bemærker, at id-kortet kan give bygherre øget viden om deres leverandørkæder, herunder antallet af led i kæden, og dermed øge mulighed for fremover at undgå virksomheder, som ikke overholder lovgivningen, og sikre gode arbejdsvilkår på deres byggeplads. **Bygherreforeningen** foreslår, at id-kort suppleres med et krav om et maksimalt antal kæder på en byggeplads.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

I forhold til forslaget om at gøre det til et krav, at id-kortet skal omfatte oplysninger om hvervgiver, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at for hver oplysning, som bygherre pålægges at tilknytte id-kortet, vil det medføre øgede administrative omkostninger. Beskæftigelsesministeriet er derfor opmærksom på, at alle de lovpligtige oplysninger i id-kortet tilfører en værdi som er proportional med de øgede administrative omkostninger, de vil medføre for bygherren. I medfør af lovforslagets § 5, stk. 2, stilles der derfor i første omgang kun krav om, at id-kortet skal udføres med en funktion, der gør det muligt at angive oplysninger om arbejdsgivers hvervgiver. Beskæftigelsesministeren bemyndiges i § 5, stk. 5, til at fastsætte regler om, at angivelse af arbejdsgivers hvervgiver skal være obligatorisk. Beslutes det senere at gøre oplysning om arbejdsgivers hvervgiver obligatorisk, vil dette i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen blive fastsat ved bekendtgørelse.

Beskæftigelsesministeriet bemærker endvidere, at det allerede følger af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 8, at id-kortet skal indeholde oplysninger om den ansattes arbejdsgiver, samt at ved udleje, skal id-kortet også indeholde oplysninger om den virksomhed, der har indlejet kortindehaveren. Det vil derfor allerede være muligt at se, hvem der har det direkte ansvar for den ansatte.

I forhold til Bygherreforeningens bemærkning om, at id-kortet kan give bygherre øget viden om leverandørkæder på byggepladsen, er Beskæftigelsesministeriet enig heri, og bemærker yderligere, at oplysningerne også forventes at kunne understøtte Arbejdstilsynets håndhævelse af entreprenørstop på byggepladser.

I forhold til Bygherreforeningens forslag om, at id-kortet suppleres med et krav om et maksimalt antal kæder på en byggeplads bemærker Beskæftigelsesministeriet, at forslag om indførelse af begrænsning af entreprenørkæder ikke er en del af lovforslaget om id-kortet og den politiske aftale, som ligger til grund for forslaget.

Bygherres ansvar, bøder og håndhævelse

Bygherreforeningen bemærker, at det ikke alene bør være bygherre, som skal have ansvaret for id-kortets virke, men at ansvaret også bør ligge hos entreprenørerne.

Bygherreforeningen er enig i, at det er bygherres ansvar at sikre pladsadgang til byggepladsen og registrering af medarbejdere på en byggeplads. Det er ligeledes en naturlig bygherreopgave at samle en byggeplads med indhegning og adgangskontrol, herunder at sikre, at oplysninger til et register bliver indberettet, samt at afmelde byggepladsen i registret, når arbejdet er færdigt. Opholdstider kan ligeledes være et særdeles nyttigt styringsredskab for bygherrer i forhold til forsinkelse og transparens i byggeprojektets fremdrift.

Bygherreforeningen mener dog, at det må påhvile entreprenørerne, som arbejdsgivere, at sørge for, at personoplysningernes rigtighed er sikret, og at personen til enhver tid har id-kort på sig og er klar til at fremvise det. Dette ansvar bør både gælde for manglende indmeldinger og ændringer og situationer, hvor der foregår snyd, og kortet eksempelvis videregives til andre. **Bygherreforeningen** mener, at en sådan ansvarsfordeling også bør afspejles i forhold til bødeansvaret.

DA og KL bemærker, at lovforslaget pålægger bygherren et meget vidtgående objektivt ansvar for overholdelse af loven, uanset om overtrædelsen kan tilregnes bygherren som forsætlig, uagtsom eller undskyldeligt, hvilket dog følger af den politiske aftale. **DA og KL** mener, at det objektive ansvar bør ses i sammenhæng med det foreslåede bødeniveau, der som udgangspunkt vil være på 10.000 kr., hvilket **DA og KL** finder meget højt og i visse tilfælde uproportionalt. **DA og KL** mener derfor, at bøden bør fastsættes efter en konkret vurdering. Det forhold, at det følger af lovforslaget, at bygherre kontraktretligt vil kunne kræve bøderne erstattet af fx. entreprenøren, som vil kunne kræve bøden betalt af dennes underleverandør, ændrer ikke herpå.

Danske Advokater mener ikke, at der bør pålægges bygherre objektivt bødeansvar, hvis denne har handlet forsvarligt. Det foreslås, at der tilføjes en undtagelse om, at bygherres ansvar bortfalder, hvis bygherre dokumenterer, at der forud for overtrædelsen var et passende kontrol- og complianceprogram. I sådanne sager ville man i stedet kunne straffe den, som overtrædelsen ville kunne tilregnes, hvilket oftest ville være en entreprenør som arbejdsgiver.

Danske Advokater finder det ligeledes stærkt betænkeligt, at straffelovens § 50, stk. 3, kan fraviges, hvorefter bygherre kan overvælte omkostningerne ved en bøde på entreprenøren. **Danske Advokater** finder, at dette vil være i strid med intentionen og derudover vil medføre betydelig administration for bygherre og entreprenørerne.

Danske Advokater foreslår i øvrigt, at det præciseres, at Arbejdstilsynet alene kan få adgang uden retskendelse, hvis det er proportionalt i forhold til formålet.

KA bemærker, at ansvar og sanktioner bør stå i rimeligt forhold til virksomhedernes kontrolmuligheder, at der bør indføres frister for opdatering samt at det bør præciseres, at virksomheder ikke vil blive sanktioneret for systemfejl eller manglende opdateringer fra tredjepartsleverandører.

KA bemærker, at det er afgørende for at sikre fair konkurrence, at reglerne håndhæves ens for både danske og udenlandske aktører, og at kontrolindsatsen bør prioriteres, så ressourcerne bruges effektivt der, hvor problemerne reelt opstår.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Beskæftigelsesministeriet bemærker indledningsvis, at det følger af Aftale om en styrket indsats mod social dumping af 8. oktober 2025, at bygherre skal sikre id-kort for alle, der udfører arbejde på bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr., og at overtrædelser vil blive sanktioneret med bøder.

Beskæftigelsesministeriet noterer sig, at Bygherreforeningen er enig i, at det er mest naturligt, at ansvaret for registrering af ophold på byggepladsen og indberetning af oplysninger til myndighederne er samlet hos bygherre.

Beskæftigelsesministeriet bemærker herudover, at det foreslås i lovforslaget, at bygherren gøres samlet ansvarlig for administration af id-kort på byggepladsen, og at det også vil være bygherre, som bliver ansvarlig for indberetning af oplysninger i id-kort og opholdstider til Arbejdstilsynet.

Som det også følger af bemærkningerne til lovforslaget, vil ansvaret være en forlængelse af arbejdsmiljølovens nuværende krav til bygherren, hvor bygherren skal udpege en koordinator, der skal koordinere for sikkerhed og sundhed under projektering og udførelse af bygge- og anlægsprojektet, der herunder skal træffe foranstaltninger for at sikre, at kun beføjede personer får adgang til byggepladsen. Herudover er der i dag allerede gældende krav om, at koordinatoren skal udforme en plan for sikkerhed og sundhed for byggepladsen, gennemføre sikkerhedsmøder, sikkerhedsrunderinger mindst én gang hver 14. dag mv. Det gælder i dag, at et eventuelt påbud eller bøde fra Arbejdstilsynet gives til bygherren, hvis de pågældende regler overtrædes. Kravene i dette lovforslag læner sig således op ad de eksisterende forpligtelser for bygherren i arbejdsmiljølovgivningen. I forlængelse af disse pligter vurderes det naturligt, at det også er bygherre, som er ansvarlig for at sikre, at der sker registrering af, hvornår disse personer befinder sig på byggepladsen, dvs. registrering af disse personers komme- og gåtider på byggepladsen.

Herudover adskiller bygherre sig også fra de enkelte underentreprenører ved at være en gennemgående aktør i hele byggepladsens levetid. Det vil derfor være en naturlig forlængelse af bygherrens forpligtelser, at bygherren er ansvarlig for at etablere en samlet id-kortløsning og et system eller procedure, som understøtter, at alle personer registrerer opholdstid på byggepladsen gældende for hele byggeperioden. Dette vil ligeledes indebære en tilsynsforpligtelse for bygherre, fx. gennem stikprøvekontroller.

Med bygherren som pligtsubjekt vil der være én aktør, der har det samlede ansvar og incitament til at sikre en velfungerende byggeplads, hvor der er styr på, at det kun er personer med et ærinde, der færdes på byggepladsen, og at der ikke anvendes uregistreret (illegal) arbejdskraft. Herudover sikrer registrering af opholdstider (komme- og gåtider), at bygherre til enhver tid har et samlet overblik over, hvem der befinder sig på byggepladsen. Hvis ansvaret pålægges en enkelt aktør, vil det modvirke, at man i tilfælde af overtrædelser kan påberåbe sig uvidenhed om de faktiske forhold eller gøre gældende, at ansvaret ligger i et andet led i entreprenørkæden.

Et samlet ansvar for bygherre indebærer, at bygherre vil blive bekendt med, hvis arbejdsgivere fx lader deres medarbejdere færdes uden id-kort på byggepladsen eller undlader at registrere opholdstid, fx på grund af brug af illegal arbejdskraft, når det opdages ifm. bygherres tilsyn. Bygherre vil derfor med forslaget også kunne få større viden om eventuelle uhensigtsmæssige forhold på byggepladsen, og på den måde få en bedre mulighed for at reagere på arbejdsgiveres eventuelle manglende overholdelse af reglerne på bygherres byggeplads, eller over for forhold der går imod forudsætningerne for bygherres entreprise.

Hvis dele af ansvaret skulle lægges hos de enkelte arbejdsgivere på byggepladsen fremfor hos bygherre, ville man ikke opnå disse fordele ved et samlet ansvar på byggepladsen, og der vil fortsat kunne være tilfælde, hvor der er personer på byggepladsen, hvor det er uklart, hvem der er ansvarlig for, at den pågældende omfattes af lovens forpligtelser. I disse situationer vil myndighederne også i deres øvrige kontrolopgaver fortsat have de nuværende udfordringer med at afdække identitet og arbejdsgiverforhold, som er en del af id-kortets formål.

En id-kort løsning med bygherre som central ansvarlig aktør vil derfor kunne udgøre et vigtigt redskab til at bekæmpe social dumping på byggepladser. Der findes endvidere allerede i dag en række byggepladser, som har etableret id-kortløsninger, herunder med registrering af opholdstider.

Til DA's og Danske Advokaters bemærkninger om, at der ikke bør gælde en undtagelse til straffelovens § 50, stk. 3, hvorefter den bødefældte ikke kan kræve bøden betalt eller erstattet af andre, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at det er en af forudsætningerne for det samlede objektive ansvar hos bygherre, at bygherre vil kunne overvælte den økonomiske omkostning af en bøde til den pågældende entreprenør, som er årsag til denne. På denne måde sikres det, at man kan opnå de ovenfor beskrevne fordele ved at samle ansvaret hos bygherre samtidig med, at bygherre kan kræve tabet erstattet af entreprenøren, som kan sende tabet videre til sine underentreprenører.

Det er således ikke i strid med intentionen af lovforslaget, men derimod en del af selve intentionen med lovforslaget, at bygherre kan overvælte denne omkostning, og at straffelovens § 50, stk. 3, derfor ikke skal kunne finde anvendelse på bøder pålagt efter lovforslaget.

Til DA's bemærkninger om, at det foreslåede bødeniveau, som udgangspunkt anses for at være meget højt og i visse tilfælde anses for at være uproportionalt og Danske Advokaters bemærkninger om, at bødeansvaret i visse tilfælde bør bortfalde eller lempes efter en konkret vurdering, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at bødeniveauet som udgangspunkt svarer til bødeniveauet for formelle overtrædelser af arbejdsmiljøloven, dvs. 10.000 kr. Det er herudover foreslået, at straffen kan forhøjes, når der foreligger skærpende omstændigheder, dvs. hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, ved gentagelse, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller hvis overtrædelsen i øvrigt er af grovere karakter.

Udmåling af bødestraf vil dog fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Dette er også præciseret i bemærkningerne til forslaget.

Til KA's bemærkninger om, at ansvar og sanktioner bør stå i rimeligt forhold til virksomhedernes kontrolmuligheder, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at bygherre netop har de særlige forudsætninger til at løfte forpligtelserne efter loven, jf. bemærkningerne ovenfor. Det bemærkes herudover, at lovforslaget giver mulighed for, at Arbejdstilsynet både kan give strakspåbud og påbud med frist. Der er således mulighed for, at Arbejdstilsynet efter omstændighederne kan give virksomhederne en frist for efterkommelse af påbud uden at stille krav om bøde med det samme. Ligeledes indeholder lovforslaget hjemmel til at kunne fastsætte regler om, i hvilket omfang dele af loven kan fraviges ved helt kortvarige eller ekstraordinære nedbrud i it-systemer eller fejl i data, hvor midlertidige løsninger ikke kan afhjælpe problemet.

Til Danske Advokaters bemærkning om, at det bør præciseres, at Arbejdstilsynet alene kan få adgang uden retskendelse, hvis det er proportionalt i forhold til formålet, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at Arbejdstilsynet alene har en sådan adgang efter loven, hvis det er påkrævet for, at Arbejdstilsynet kan udføre dets hverv. Det bemærkes herudover, at den foreslåede bestemmelse vil skulle administreres i overensstemmelse med retssikkerhedslovens regler, hvilket også fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen.

Til KA's bemærkninger om, at det er afgørende for at sikre fair konkurrence, at reglerne håndhæves ens for både danske og udenlandske aktører, og at kontrolindsatsen bør prioriteres, så ressourcerne bruges effektivt der, hvor problemerne reelt opstår, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at lovforslaget gælder ens for danske og udenlandske aktører. Herudover bemærkes det, at tilsynet med id-kort som udgangspunkt vil indgå integreret med Arbejdstilsynets øvrige tilsyn på byggepladser, og at der herudover vil kunne være tilsynsopgaver forbundet med indberetningsforpligtelserne. Beskæftigelsesministeriet kan herudover tilslutte sig hensigten om, at

Arbejdstilsynets tilsynsressourcer så vidt muligt bruges der, hvor problemerne reelt forefindes.

Datahåndtering – samkøring, genbrug, deling, opbevaring mv.
Fælles løsning, samkøring og genbrug af oplysninger

DI foreslår, at der oprettes en fælles database i form af et id-kortregister, som bør ejes af en offentlig myndighed, så databasen kan integreres med CPR-, CVR- og RUT-registret samt Skat. Hermed vil man kunne oprette et unikt id-nummer for hver enkelt person, som der skal oprettes id-kort til.

Infobric bemærker, at et centralt register bør ejes af en offentlig myndighed.

SMVdanmark mener ligeledes, at det er helt centralt, at der etableres ét fælles id-kort på tværs af branchen, så det sikres, at medarbejdere og virksomheder kun skal registrere sig én gang i et centralt system, som kan følge dem uanset bygherre eller projekt. SMVdanmark anbefaler, at der etableres et centralt register, som kan trække på eksisterende data fra CVR-, CPR-, RUT- og Skats registre.

SMVdanmark kan tilslutte sig både en statslig og branchedrevet løsning. Forudsætningen for sidstnævnte er dog, at ejerskabet deles bredt i byggebranchen og ikke koncentrerer hos én aktør. En fælles forankring blandt flere aktører skaber større legitimitet, gennemsigtighed og sikkerhed for, at løsningen afspejler hele branchens behov.

Bygherreforeningen foreslår ligeledes, at der i branchen etableres en central løsning, som skaber de bedste forudsætninger for at kunne dele data og mindske de administrative byrder.

Blik- og Rørarbejderforbundet bemærker, at det er vigtigt for at forhindre misbrug, at kortet uvildigt kan verificeres af myndighederne. **Bygherreforeningen** og **FH** ser også gerne, at oplysninger i id-kortet verificeres og valideres, og gerne op imod et centralt register.

FH bemærker, at det nye id-kort vil medføre en vidtgående overvågning og registrering af de ansatte, hvorfor det er afgørende, at data håndteres forsvarligt, og at arbejdsmarkedets parter er involveret i håndteringen af data, så lønmodtagernes repræsentanter kan varetage brug af persondata mv. fra et medarbejderperspektiv.

Danske Advokater bemærker, at det bør præciseres, at data kun må behandles i det omfang, det er nødvendigt efter lovens formål. Det bør derfor også præciseres, at oplysningerne ikke må anvendes til andre formål, herunder generel HR-overvågning, disciplinærsager eller præstationsmåling hos arbejdsgivere.

Opbevaring af data

DA, DI og KL bemærker, at kravet om, at bygherrer opbevarer data i 5 år bør afkortes til 1 eller 2 år. Det er efter **DA's** opfattelse både uproportionalt og en administrativ byrde at stille krav om opbevaring i 5 år.

Med henblik på at beskytte lønmodtagernes data fremhæver **FH, Blik og Rørarbejderforbundet** og **Danske Byggefag** vigtigheden af, at data opbevares på en statslig server og ikke hos den enkelte bygherre.

Danske Advokater finder det vigtigt at sikre tilstrækkelig beskyttelse af de indhentede personoplysninger. **Danske Advokater** anbefaler derfor, at der indsættes krav om, at bygherre skal føre log over opslag, ændringer og udlevering af personoplysninger indsamlet efter §§ 3-6, og efter anmodning udlevere loggen til Arbejdstilsynet.

Adgang til data

FH og Blik- og Rørarbejderforbundet bemærker, at den enkelte medarbejder skal kunne tilgå egne oplysninger i databasen. Det gælder både de oplysninger, der er indberettet til Arbejdstilsynet, og de oplysninger om den enkelte medarbejder, som den enkelte bygherre/entreprenør opbevarer.

Herudover bemærker **FH og Blik- og Rørarbejderforbundet**, at det er vigtigt, at også arbejdsmarkedets parter får adgang til persondata og registrering af opholdstid, da disse oplysninger i flere tilfælde har hjulpet med at afdække sager om social dumping og arbejdslivskriminalitet.

DA og DI vurderer, at der er lagt op til en meget vid adgang til anvendelse af og adgang til oplysninger fra myndighedernes side. **DA og DI** foreslår derfor, at adgangen skal begrænses til de myndigheder, som arbejder med kontrol af udenlandsk arbejdskraft, og oplysninger må kun anvendes til de formål, som de er indsamlet til.

Indberetning af data

DI foreslår, at der sker daglig indberetning af opholdstid for så vidt muligt at undgå snyd og sletning af data. Jo sjældnere der skal ske indberetning, des større risiko er der for, at der kan nås at ske ændringer i data.

Herudover bemærker **DI**, at lovforslaget ikke forholder sig til, hvordan bygherre kan ændre i indberettet data, hvis bygherre opdager fejl.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

KA bemærker, at det bør tydeliggøres, hvem der har adgang til oplysninger, og hvordan persondata opbevares og slettes i overensstemmelse med GDPR. Det bør i den sammenhæng sikres, at alene offentlige myndigheder får adgang til oplysningerne, og kun i det omfang det er nødvendigt for at sikre overholdelsen af regler og vilkår på byggepladsen.

Datatilsynet bemærker, at enhver behandling af personoplysninger foranlediget af lovforslaget skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, hvor Datatilsynet henleder opmærksomheden på de generelle principper for databeskyttelse, fx. principper for dataminimering, som indebærer, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til det nødvendige for at opfylde formålet med behandlingen.

Datatilsynet bemærker, at især §§ 7 og 10 (§ 10 hedder nu § 9) i lovforslaget indeholder regler, der er sammenlignelige med henholdsvis databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens regler om behandlingssikkerhed og den registreredes ret til indsigt. Datatilsynet forudsætter derfor, at disse regler og lovforslaget i øvrigt, må anses for supplerende regler til databeskyttelsesreglerne og ikke er tiltænkt at træde i stedet for disse.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Fælles løsning, samkøring og genbrug af oplysninger

Beskæftigelsesministeriet kan støtte op om bemærkningerne fra DI, Bygherreforeningen og SMVdanmark om, at der så vidt muligt etableres en fælles id-kortløsning for branchen, som sikrer genbrug af oplysninger på tværs af leverandører og bygherrer, herunder at dette er branchens ansvar, da dette vil medføre færrest muligt administrative byrder for såvel branchen som for staten. Dog er Beskæftigelsesministeriet også opmærksom på, at ordningen ikke bliver et monopol, da bygherrer skal have mulighed for at kunne vælge en eventuel anden aktør, der kan levere et id-kort, der lever op til lovgivningen krav.

Arbejdstilsynet vil så vidt muligt sikre, at oplysninger om navn og entydigt identifikationsnummer, fx cpr-nummer, passer med oplysninger i fx cpr-registeret. Herudover er bygherren ansvarlig for, at de oplysninger, der indgår i id-kortet, er korrekte. Bygherre skal derfor vurdere, i hvilket omfang bygherre selv vil stå for at indsamle og indberette oplysninger, eller om bygherre ønsker at uddelere denne opgave til fx en leverandør af id-kort.. Opstår der i forbindelse med tilsyn tvivl om oplysningernes rigtighed, kan der indhentes dokumentation til verifikation af oplysningerne i id-kortet fra fx indehaveren af id-kortet.

I forhold til Danske Advokaters bemærkninger om, hvilke formål branchen må anvende de registrerede data til, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at enhver behandling af personoplysninger foranlediget af lovforslaget skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det er på baggrund heraf blevet præciseret i lovbemærkningerne, at i det omfang bygherrer ønsker at kunne bruge de indsamlede id-kortoplysninger til andre formål end id-kort, skal det ske i overensstemmelse med de udtrykkeligt angivne og legitime formål, som data er indsamlet til brug for, og data må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Der kan godt ske indsamling af oplysninger til flere forskellige formål, herunder både til brug for id-kort og andre formål. Der må dog ikke indsamles flere personoplysninger, end det er nødvendigt

for at opnå disse formål. De oplysninger, der indsamles, skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det bemærkes i den forbindelse, at de registreredes rettigheder fremgår af kapitel 3 i databeskyttelsesforordningen. Disse indebærer, at den registrerede, i dette tilfælde den ansatte vil have en række rettigheder i forbindelse med behandlingen af deres data. Ud over oplysningspligten omfatter disse rettigheder: retten til indsigt, berigtigelse, sletning, begrænsning af behandling, dataportabilitet og indsigelse.

De fleste af den registreredes rettigheder forudsætter, at den registrerede retter henvendelse til den dataansvarlige og gør sin ret gældende. Oplysningspligten, jf. databeskyttelsesforordningens art. 13 og 14, skal dog opfyldes over for den registrerede, uanset om vedkommende retter henvendelse eller ej. Dette indebærer, at man på eget initiativ skal give den registrerede en række oplysninger, når man indsamler eller modtager oplysninger om vedkommende. Oplysningspligten skal som udgangspunkt opfyldes af alle de dataansvarlige, men branchen kan afsøge muligheden for at lave en samlet oplysningsskrivelse på tværs af dataansvarlige. Efter som bygherrerne er dataansvarlige for den del af behandlingen, der sker uden for registret, vil de skulle iagttage oplysningspligten af egen drift for denne behandling, samt de øvrige af de registreredes rettigheder på anmodning.

Opbevaring af data

Til DA's, DI's og KL's bemærkninger om, at bygherres opbevaringskrav på 5 år bør afkortes til 1 eller 2 år, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at opbevaringskravet er fastlagt ud fra et hensyn til, hvor lang tid data vil kunne være relevante for myndighederne og under hensyn til databeskyttelsesreglerne. Herudover er der i øvrigt overensstemmelse mellem opbevaringsperioden i nærværende lovforslag og fx det gældende opbevaringskrav i arbejdstidsloven, hvor arbejdsgiveren skal opbevare de registrerede oplysninger i 5 år efter udløbet af den periode, der udgør grundlaget for beregningen af lønmodtagerens gennemsnitlige ugentlige arbejdstid samt de generelle forældelsesregler. Ensartethed mellem de forskellige regelsæt vurderes at bidrage til færrest mulige byrder for branchen.

Der har med forslaget om opbevaringskravet herudover været opmærksomhed på, at forslaget ikke skal være unødigt byrdefuldt. Det forudsættes, at en kortere opbevaringsperiode ikke nødvendigvis vil reducere omkostningerne ved kravet betydeligt, da det forudsættes, at de primære omkostninger er knyttet til registrering fremfor opbevaring af data. Herudover er opbevaringsperioden fastsat under hensyn til, hvor lang tid adgang til data vil kunne være relevante for myndighederne. Her er der bl.a. lagt vægt på, at kravet om id-kort udelukkende omfatter store byggepladser med en anlægssum på over 100 mio. kr., hvorfor mange af de omfattede projekter vil have en mangeårig byggeperiode. Dette er blevet præciseret i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse.

Til FH's, Blik og Rørarbejderforbundets og Danske Byggefags bemærkninger om, at data opbevares på en statslig server og ikke hos den enkelte bygherre, bemærker

Beskæftigelsesministeriet, at uanset om der bliver tale om et statsligt id-kort eller et branchedrevet id-kort, vil der være et indberetningskrav til Arbejdstilsynet, hvorfor data vil blive opbevaret på en statslig server. Herudover stiller forslaget krav om, at bygherrer skal gemme en kopi, af de oplysninger, som bygherrer med forslaget bliver forpligtet til at indhente og opsamle, med henblik på at myndighederne kan føre kontrol med de oplysninger, som bygherrer indberetter til Arbejdstilsynet.

Til Danske Advokaters anbefaling om, at der stilles krav om, at bygherre skal føre log over opslag, ændringer og udlevering af personoplysninger indsamlet efter loven, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at personer allerede efter databeskyttelsesreglerne har ret til indsigt i alle bygherres behandling af deres personoplysninger. Der er herudover hjemmel til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om bygherres opbevaring af data, herunder om hvordan data behandles på en sikker og forsvarlig måde. Der er dermed i lovforslaget hjemmel til at kunne stille krav om en sådan log i det omfang det måtte vurderes relevant i det kommende arbejde med implementering af lovforslaget.

Adgang til data

Til FH's og Blik- og Rørarbejderforbundets bemærkninger om medarbejderes adgang til data bemærker Beskæftigelsesministeriet, at det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 15 om den registreredes ret til indsigt, at en medarbejder har ret til indsigt i de oplysninger, som Arbejdstilsynet og bygherre har registreret om den pågældende. Denne ret til indsigt er også indskrevet i lovforslagets § 10 (nu § 9), for så vidt angår oplysninger indberettet til Arbejdstilsynet.

Beskæftigelsesministeriet bemærker til spørgsmålet om, hvem der skal have adgang til de indberettede oplysninger til Arbejdstilsynet, at der er lagt op til, at det alene er myndighederne, som skal have adgang til de data, som indberettes til Arbejdstilsynet, og at det alene vil være Skatteforvaltningen og SIRI (Styrelsen for International Rekruttering og Integration), som har adgang til disse oplysninger. Andre myndigheder vil på sigt kunne få adgang i det omfang det kan understøtte arbejdet med overholdelse af regler og vilkår på arbejdsmarkedet.

Indberetning af data

Beskæftigelsesministeriet noterer sig forslaget fra DI om, at der bør ske daglige indberetninger til Arbejdstilsynet for så vidt muligt at undgå snyd og sletning af data. Beskæftigelsesministeriet er enig i, at jo sjældnere der skal ske indberetning, des større risiko er der for, at der kan nås at ske ændringer i data. Dette hensyn vil indgå i den kommende implementering af indberetningspligterne for bygherre.

I forhold til DI's bemærkning om, at lovforslaget ikke forholder sig til, hvordan bygherre kan ændre i indberettet data, hvis bygherre opdager, at der måtte være fejl heri, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at man er opmærksom på dette forhold. Det følger således allerede af lovforslagets § 10, stk. 2, (nu § 9, stk. 2) at indberetningspligtige skal have adgang til de oplysninger, som de selv har indberettet. Dette skal ses i sammenhæng med, at bygherre er ansvarlig for rigtigheden af disse oplysninger, hvorfor bygherre kan have en interesse i at sikre, at oplysningerne er

indberettet korrekt, hvis der måtte opstå tvivl herom. I forbindelse med implementeringen af loven, vil der i forlængelse heraf også skulle sikres mulighed for, at bygherre kan foretage sådanne nødvendige korrektioner.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Endelig bemærker Beskæftigelsesministeriet i forhold til Datatilsynets bemærkninger, at det er blevet præciseret i lovforslaget, at enhver behandling af personoplysninger foranlediget af lovforslaget skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. De foreslåede bestemmelser i lovforslaget, som indebærer behandling af personoplysninger, skal derfor alene supplere disse generelle databeskyttelsesretlige regler om indsigt og behandlings-sikkerhed, og det er ikke hensigten med lovforslaget, at dette skal kunne træde i stedet for de tilsvarende databeskyttelsesretlige regler, herunder ved fx. at indskrænke en arbejdstagers mulighed for at anmode om indsigt i medfør af de databeskyttelsesretlige regler, eller fastsætte, at en bygherre kan etablere et sikkerhedsniveau, der ikke er passende i medfør af de databeskyttelsesretlige regler.

Administrationsomkostninger

DI bemærker, at de konkrete krav, der fremsættes i lovforslaget, i sidste ende skal understøttes af en it-løsning. Det er derfor afgørende, at loven opstiller en udtømmende liste til krav til id-kort, og at denne liste ikke udvides. Enhver udvidelse vil både øge administrationsomkostninger for virksomhederne og udviklings- og driftsomkostningerne for id-kort løsningen.

DI opfordrer herudover til, at id-kortet ikke tilknyttes en specifik byggeplads, og at der ikke på kortet registreres virksomhed ved udleje, da det vil blive tungt at administrere, hvis man ønsker at tilføje flere byggepladser til en konkret medarbejder, der arbejder på flere byggepladser på samme tid. Medarbejderne skal derfor have et unikt id-nummer.

Bygherreforeningen bemærker, at for at mindske de administrative byrder, ønskes det, at der i branchen etableres en central løsning, hvor det er muligt at dele data.

Hertil foreslår **Bygherreforeningen**, at der skal indføres en pligt til at sikre adgangskontrol, stikprøver og generel kontrol med snyd via fx kontrolenheder.

KA er bekymrede for, at krav om id-kort medfører øget bureaukrati, som i særlig grad vil være en udfordring for mindre virksomheder og gør også opmærksom på, at der så vidt muligt bør undgås dobbeltregistreringer.

Herudover gør både **DI, Blik- og Rørarbejdernes forbund, Bygherreforeningen, FH og Danske Byggefag** opmærksom på, at der bør udvikles en løsning, der imødeser udviklingen i EU på området.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Loven opstiller de overordnede rammer og krav til en id-kortløsning. De steder, hvor beskæftigelsesministeren fx bemyndiges til at kunne fastsætte regler om krav

til indberetning af oplysninger, frister for indberetning mv. er de steder i reglerne, hvor der kan være variation i kravene, alt efter om loven udmøntes med en brancheløsning eller en statslig id-kortløsning. Indhold og de konkrete krav drøftes derfor med branchen, ifm. udvikling af de respektive løsninger. Da loven opstiller de overordnede rammer, fastsætter den heller ikke krav om den endelige udformning af id-kort løsning. Der er derfor metodefrihed for branchen til at udvikle en id-kortløsning, så længe den opfylder lovens og eventuelle supplerende bekendtgørelser minimumskrav, og gældende GDPR-lovgivning, i det omfang der bliver tale om et branchedrevet id-kort.

Ift. DI's bemærkning om, at id-kortet ikke skal tilknyttes en bestemt byggeplads bemærker Beskæftigelsesministeriet, som ovenfor, at der vil være metodefrihed for branchen ift. at udvikle en id-kortløsning inden for lovens rammer mv. Er der et ønske om specifikke funktioner i udviklingen af branchemodellen, skal disse bæres ind i udviklingsarbejdet. Ift. den del af løsningen, der bor hos Arbejdstilsynet, og som skal håndtere at modtage indberettet data, vil de enkelte personer, der skal understyres med et id-kort, få et unikt id hos Arbejdstilsynet, når de oprettes ifm. indberetning hos Arbejdstilsynet første gang. På den måde vil de data, der løbende indberettes om personen, blive samlet under det samme id-nummer. Personer skal derfor ikke have et nyt id-nummer hos Arbejdstilsynet ifm. jobskifte, og det kan også rumme indberetninger fra flere arbejdsforhold. Det er dog bygherre, der skal sikre, at de indberettede oplysninger om personer opdateres og er korrekte.

Ift. Bygherreforeningens forslag om yderligere krav om kontrol, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at dette vil pålægge virksomhederne yderligere omkostninger til investeringer og administration, der ikke er forudsat i dette lovforslag. Hertil bemærkes, at lovforslaget ikke forhindrer, at virksomhederne kan indrette sig på en sådan måde, at de kan få yderligere værdi af id-kortet.

Ift. KA's bemærkning om, at øget bureaukrati vil være en udfordring for særligt mindre virksomheder. Hertil bemærker Beskæftigelsesministeriet, at pligterne i id-loven retter sig mod bygherre, og det som udgangspunkt er bygherre, der har det overordnede ansvar for, at der udstedes id-kort. Lovens anvendelsesområder er byggepladser med en anlægssum på over 100 mio. kr., og der vil derfor være tale om bygherrer af en hvis størrelse. Der vil være øget administration, der kan smitte af på mindre underleverandører, men det er bygherre, der har ansvaret for, at der anvendes en relevant id-kortløsning på byggepladsen.

Det er et fokusområde i udviklingen af en dansk id-kort løsning, at have blik for, om eventuelle fremtidige europæiske initiativer på området, fx ESSPASS indeholdende et eventuelt fremtidig europæisk id-kort, kan være med til at styrke kontrol og håndhævelse af eksisterende regler. Europæiske løsninger kan have lange udsigter, og samtidig kan disse vise sig at have et sigte, der til en vis grad adskiller sig fra det, som regeringen vil med id-kortet i bygge- og anlægsbranchen. Udviklingen af en dansk id-kortløsning kan være med til at understøtte Danmarks muligheder for at præge den konkrete udformning af eventuelt fremtidige europæiske tiltag. I øvrigt findes der i dag id-kort løsninger i flere europæiske lande, og der vil

derfor allerede være behov for at samtænke en fælles europæisk model med de eksisterende nationale løsninger.

Økonomi

Bygherreforeningen bemærker, at det i lovforslaget alene fremgår økonomiske konsekvenser for staten, i form af øgede udgifter til Arbejdstilsynet. Herudover fremgår, at forslaget ingen direkte økonomiske konsekvenser har for kommuner og regioner, kun i det omfang de måtte være bygherrer. Det skal påpeges, at forslaget medfører betydelige udgifter til id-kort for alle bygherrer, herunder også offentlige, og det bør fremgå af lovforslaget.

AM-PRO undrer sig over, at der i opgørelsen over økonomiske konsekvenser, ikke er indregnet positive effekter, der må forventes at medføre en reduktion i arbejds-skader affødt af arbejdsmiljøforholdene på byggepladserne.

Ankestyrelsen bemærker, at lovforslaget indebærer øgede omkostninger for Ankestyrelsen, da en enhver behandling af disse nye klagesager ved Arbejds miljøklagenævnet vil betyde øgede omkostninger for Ankestyrelsen, hvilket ikke ses at være adresseret i lovforslaget.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det af lovforslagets bemærkninger fremgår, at staten, regioner og kommuner, når de agerer bygherrer, vil opleve samme økonomiske konsekvenser som private bygherrer. Estimaterne for de økonomiske og administrative byrder for offentlige bygherre skønnes at svare til ca. 24 mio. kr. i omstillingsåret, og ca. 6 mio. kr. i år 2 og frem. Byrderne pr. projekt svarer til byrderne pr. projekt for private bygherrer. Dvs. at både offentlige og private bygherrer vil blive omfattet af krav om id-kort på samme vilkår. Skønnet bliver indsat i lovforslagets bemærkninger.

Ift. de forventede positive effekter af loven bemærkes, at Beskæftigelsesministeriet ikke er bekendt med, at det er blevet undersøgt, om der er en sammenhæng mellem brug af id-kort og antal arbejdsulykker på en byggeplads.

Behandling af sager ved Arbejds miljøklagenævnet

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at Arbejdstilsynet på nuværende tidspunkt ikke ved, hvor mange klager tilsynet med lovforslag om id-kort vil medføre, men mængden forventes at være begrænset. Det skyldes bl.a., at der kun er tale om store bygge- og anlægsprojekter på over 100 mio. kr., som forventes at have de nødvendige administrative kapaciteter til i udstrakt grad at overholde den nye regulering.

Endvidere er der ifm. lovforslag om id-kort ikke afsat midler til en øget tilsynsindsats. Lovforslaget påvirker således ikke Arbejdstilsynets samlede mængde tilsyn, men det vil kunne styrke Arbejdstilsynets kontrol med arbejdsmiljøet på bygge- og anlægsprojekter.

Øvrige bemærkninger

DA mener, at lovforslagets § 8 og § 9 (§ 8 er nu § 3, stk. 3-4 og § 9 er nu § 8) er formuleret på en sådan måde, at det kan forstås som om, at det alene er myndighederne, der fører kontrol med vilkårene på det danske arbejdsmarked, og mener at det medfører en utilsigtet udvidelse af myndighedernes kontrolopgave.

Danske Advokater anbefaler, at ordningen indføres som forsøgsordning med en solnedgangsklausul efter fx 3 år. Det vil give mulighed for at evaluere ordningen og vurdere om den virker.

AM-PRO foreslår også, at ordningen følges op af en evaluering.

DI bemærker at det er uklart, hvorvidt bygherren af egen drift skal anmelde et projekt til Arbejdstilsynet, eller bygherre af egen drift skal foretage indberetninger til Arbejdstilsynet, når anlægssummen overstiger 100 mio. kr. Hertil bemærker **DI**, at det er uklart, hvordan anlægssummen evt. skal dokumenteres, såfremt Arbejdstilsynet beder herom.

Bygherreforeningen mener at det er uhensigtsmæssigt, at krav om 100 mio. kr. er inkl. projektering. Bygherreforeningen henviser til, at projektering og udførelse ofte adskilles i separate budgetter, og projekteringsomkostninger ikke siger noget om medarbejdervolumen på byggepladsen.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger

Beskæftigelsesministeriet bemærker i relation til DA's bemærkninger, at lovforslagets §§ 8 og 9 (nu hhv. § 3, stk. 3-4 og § 8) ikke har til formål at ændre kompetencefordelingen mellem arbejdsmarkedets parter og myndighederne, når det gælder kontrol med overholdelsen af vilkår på arbejdsmarkedet. Hensigten med bestemmelsen er at indskrænke myndighedernes adgang til de oplysninger, der indsamles og registreres ifm. fastsættelse af krav om id-kort. Myndigheder skal dermed have en opgave relateret til kontrol med overholdelse af regler og vilkår på arbejdsmarkedet, for at kunne få adgang til data som omfattet af § 9 (nu § 8).

*Ift. **Danske Advokaters** anbefaling af en solnedgangsklausul, bemærker Beskæftigelsesministeriet, at det efter ministeriets opfattelse ikke vil være hensigtsmæssigt at indsætte en solnedgangsklausul i lovforslaget, idet det vil skabe usikkerhed om de store investeringer, der skal foretages for at kunne implementere id-kortet. Beskæftigelsesministeriet vil dog løbende opsamle erfaringer, og om nødvendigt tilrette ordningen, hvis der er elementer af ordningen, der viser sig ikke at virke efter hensigten.*

Anlægssum

Loven finder anvendelse på alle bygge- og anlægsprojekter med en anlægssum på over 100 mio. kr. Id-kort loven indfører ikke en selvstændig pligt til at anmelde byggepladser med en anlægssum på over 100 mio. kr. I stedet udvides senere bygherres forpligtelse til at anmelde sin byggeplads efter bekendtgørelse om bygher-

rens pligter § 21, med en obligatorisk oplysning om at angive, hvorvidt anlægssummen overstiger 100 mio. kr. Bygherre er omfattet af krav om id-kort, uanset om byggepladsen bliver anmeldt eller ej. Det er anlægssummen og ikke anmeldelse af byggepladsen, der er styrende for, om bygherre er omfattet af krav om id-kort. Da der heller ikke stilles krav om opstilling af budgetter eller lignende på en bestemt måde, og da projekter kan være udformet forskelligt, kan der ikke på forhånd fastsættes et entydigt dokumentationskrav. Det kan dog ud fra en konkret vurdering være fremvisning af et overordnet budget, eller tilbud på en totalentreprise.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at det er forudsat, at de 100 mio. kr. udgør projektets samlede omkostninger. Opdeles anlægssummen i projektering og udførelse, vil der derfor blive omfattet færre byggepladser end forudsat i Aftale om en styrket indsats mod social dumping af 8. oktober 2025.